

[Justitsministeren.]

der er anklaget, har samme Ret til at udskyde Kvinder som til at udskyde Mænd, og det, de anklagede ofte gør, er i visse Sager at udskyde Kvinderne; det kan Lovgivningsmagten formentlig ikke gribe ind i. Naar Kvinderne har samme Ret som Mændene, kan de ikke forlange mere, de kan ikke forlange yderligere Garanti. Det vilde være det samme, som om det ærede Medlem vilde sige: Der er saa faa Kvinder i Rigsdagen, altsaa skal man sørge for, at Vælgerne vælger mindst Halvdelen blandt Kvinderne. Det kan man ikke, man kan kun sige: Kvinderne har Ret til at være Medlemmer af Rigsdagen — og saa maa Resten overlades til Vælgerne. Paa samme Maade er det med Nævningedomstolene.

Det ærede Medlem var endvidere inde paa Spørgsmaalet om Pasordningen og pegede paa, at Forholdene i Helsingør ikke var saa gode, som de burde være, og at Pasordningen var noget besværlig. At Ordningen i Helsingør ikke er saa heldig, som den kunde være, er rigtigt, men det skyldes, som vi alle ved, den Brand, der var deroppe, hvorved Lokalet blev ødelagt; nu er det imidlertid snart i Orden igen. Det ærede Medlem henstillede, at vi fra dansk Side tog Initiativet til at faa mildere Pasregler. Jeg vil kun sige, at det har vi gjort, og jeg tror, at Danmark er det Land, som er længst fremme paa det Omraade. Maaske vi kan komme endnu længere, jeg for mit Vedkommende haaber det, i hvert Fald indenfor de nordiske Lande. Det ærede Medlem kom ind paa, at man om de saakaldte kortvarige Pas sagde, at de ikke var til nogen Nytte. Det strider imod de Udtalelser, jeg er bekendt med, idet man netop i Ministeriet har modtaget Tak for de kortvarige Pas. Har man det Standpunkt, at man overhovedet ikke bør have Pas, er det selvfølgelig en Ulempe, men har man det Standpunkt, som hidtil har været det herskende i Europa, at Pas er nødvendigt, er det en stor Lettelse med disse Returbilletter, man kan faa.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var, som han for Resten saa ofte har været — og jeg er ham Tak skyldig for det — inde paa Spørgsmaalet om Administrationens Hurtighed eller Langsomhed, eller hvad man nu skal sige. Det ærede Medlem omtalte dér for Justitsministeriets Vedkommende navnlig et Spørgsmaal om Politivedtægterne, at det tog meget lang Tid at ekspedere en Politivedtægt, fra det Øjeblik da den forlader Byraadet, indtil den er stadfæstet. Jeg vil kun dertil sige, at det er rigtigt, disse Sager tager lang Tid, men

de er ogsaa meget besværlige. Jeg skal dog oplyse, at det ærede Medlem nævnte en Dato, som ikke er rigtig. Han nævnte, at Sagen indkom til Justitsministeriet den 28. November 1927, og at vi først den 4. Februar 1928 udbad os nye Oplysninger. Det er ikke rigtigt. Sagen indkom til Ministeriet den 27. Januar 1928, og følgelig er det egentlig forholdsvis hurtigt, at vi den 4. Februar udbad os nye Oplysninger.

Men det kunde maaske interessere det ærede Medlem at høre, hvor hurtigt den Slags Sager overhovedet kan gaa, naar vi har et særlig handlekraftigt Ministerium, f. Eks. det socialdemokratiske. Jeg skal derfor nævne de Politivedtægter, som blev stadfæstet under den socialdemokratiske Regering, om end jeg maa tilføje, at flere af Sagerne varede længere end den Tid, Regeringen sad. Jeg skal oplyse, at Sæby tog 19 Maaneder, Thisted Amts Landdistrikt 12 Maaneder, Korsør 32 Maaneder, Thisted 26 Maaneder, Vejle 16 Maaneder, Sønderborg 12 Maaneder, Nykøbing Mors 38 Maaneder, Svendborg 13 Maaneder og Odense 13 Maaneder. Det var de Politivedtægter, som blev behandlet og stadfæstet under den socialdemokratiske Regering, saa det ærede Medlem vil se, at det er besværlige Sager. Kun to gik noget hurtigere; det var, fordi de var fra Birkerne her ved København, hvor Forhandlingen mellem Birkerne og Ministeriet kunde ske forholdsvis hurtigere paa Grund af personlige Konferencer.

Jeg skal dog trøste det ærede Medlem med, at den Politivedtægt, som han talte om, ikke skal tage saa lang Tid som dem, jeg nu har nævnt. Men jeg haaber det ærede Medlem har faaet et Indtryk af, hvor besværlige disse Sager var ogsaa i et Tidsrum, hvor det ærede Medlem havde stor Indflydelse paa disse Sager.

Det ærede Medlem Hr. Sneum var inde paa Spørgsmaalet om Bøderne ved Vaccinationen, og jeg forstaaer det ærede Medlems Forespørgsel paa dette Omraade, thi der er jo noget abnormt ved Bødernes Afsoning nu om Stunder, at man afsoner visse Bøder med 1 Kr. eller 2 om Dagen, det er upraktisk. Jeg vil derfor ogsaa trøste det ærede Medlem med, at den Kommission, der er nedsat, ogsaa maa tage dette Spørgsmaal op. Men foruden at denne Kommission tager dette Spørgsmaal op, er der jo i det nye Straffelovsudkast mere moderne Regler angaaende dette Forhold, saaledes at det bliver lettere gennemførligt, og saaledes at man ikke skal sidde saa lang Tid, som man kan komme til ifølge disse Love, naar Bøderne er ganske smaa.